

Anklets

"Zwitserse rechter slaat jachttegenstanders laatste argument uit handen"

Dit is geen echte krantenkop, al zou ik dat wel willen, natuurlijk. Maar ik leg het uit. Half december stond er op de regionale Züricher website landbote.ch een opmerkelijk bericht over een gerechtelijke uitspraak. Bio-boer Nils Müller uit het Zwitserse Küsnacht kreeg na een bijna vier jaar durende rechtszaak gelijk. Hij mag zijn koeien slachten in de weide waar ze geleefd hebben.

Op zich opmerkelijk maar nog niet bijzonder. Wat wel interessant is, is de manier waarop dat gebeurt. Wanneer Müller besluit om een koe te slachten, kruipt hij op de hoogzit en schiet met een welgemikt kopschot de koe dood. Die koe staat op dat moment rustig tussen de andere koeien te grazen en valt om. Volgens Müller grazen de andere koeien gewoon door. Vervolgens laat boer Müller de koe ter plaatse leegbloeden en ontweidt hij haar, transporteert haar naar een klein slachthuisje en verwerkt de koe.

Nou zou je verwachten dat allerlei diervrienden en natuurorganisaties hem aan de schandpaal zouden willen nagelen maar het was juist het verbond van slachthuizen die de hygiëne van de weideslachting bij de rechter ter discussie stelde. De rechter oordeelde echter dat de weideslachtingmethode voldoet aan de hygiënevoorschriften en dat de methode voorziet in een behoefte.

Indirect onderschreef de rechter met zijn uitspraak dat het doodschieten van koeien vanaf de hoogzit de minste stress bij de dieren veroorzaakt. Over dat welgemikte kopschot kunnen we het wel een andere keer hebben maar bij boer Müller en zijn koeien werkt het uitstekend.

De FiBL, een internationaal onafhankelijk bureau dat onderzoek verricht naar biologische landbouw, was enthousiast. Een woordvoerder haalde aan dat het goed is dat er niet alleen naar de werkwijze van grote slachthuizen wordt gekeken maar dat ook dit soort niche-oplossingen in beeld komen.

Nog leuker is de uitspraak van dierenbeschermingsorganisatie Vier Pforten - 'Meer menselijkheid voor dieren': 'Tierschutz soll nicht am Weidezaun aufhören, sondern bis an das Lebensende gewährleistet sein'. Zorg voor dieren houdt niet op bij het hek maar moet tot aan het levenseinde gegarandeerd worden.

En dat is nou precies wat wij jagers doen! In Europa, maar vooral in Nederland, staat overal een hek omheen. En jagers beheren het wild tot aan het levenseinde want met een welgemikt schot wordt het dier gedood. Ook zonder stress en in zijn natuurlijke omgeving; net als de koeien van bio-boer Müller. En zelfs bij ons gebeurt het geregeld dat de andere dieren gewoon blijven staan en dooreten als er eentje door een welgemikt schot tussenuit valt.

Terwijl ik dit schrijf, moet ik steeds aan de Oostvaardersplassen denken ... en aan de Amsterdamse Waterleidingduinen ...

Anklets*

- * (de; m; meervoud: anklets)
- 1. enkelbedekking ter voorkoming van het indringen van steentjes in de schoenen;
- 2. klets maar (a)an; wat een anklets is die kerel.

